

”En alfvarsam klädedrägt

*Utdrag ur Soph. Magd. Församlings kyrko-Råds och
Sockne Protocoller.*

År 1793 den 6 October voro samtliga Sophiæ Magdalenæ församlings Socknemän, efter 8 dagar förut skjedd pålysning och tillsägelse, tillsammans uti Sockenstufwan då

- 1:o Pastor frågade församlingen, huru wida den nu i anledning af Kongl. Majts allernådigste Befallning till Consistorium i Westerås, och samma Consistoriecirкуляр till honom af den 30 maji 1793, samt de förestellningar, som i följe däraf blifwit den gorda af Pastor uti allmänna Stämmor den 16 Junii den 22 och den 29 September sistleden, angående bortläggandet af sidentyggers bruk och fastställandet af en alfvarsam och efter

ortens beskaffenhet lämpad klädedrägt; nu woro färdiga at afgifwa något wist swar, och stadna wid ett godt och hälso-samt beslut.

- 2:o Församlingen swarade: Sedan wi nu någorlunda fåt sluta vår beswärliga bergning och från fäbodarna kommit hem på Önn, hafwer wi haft litet tillfälle at tänka på denna saken och med hwarandra därom rådpläga; hwarefter wi så wäl härutinnan, som uti alla andra Kongl. Majts författningar, igen kjenna Kongl. Majts priswärda huldhets och nåd för sitt folk, och önsker oss allskjöns uplysning och såsom trogna och redeliga undersåtar, på alt sätt kunna efterkomma des allernådigste wilja och befallning.
- 3:o Pastor frågade därpå: om de wilja bortlägga alt bruk af sidentyg? Församlingen swarade: bruket af sidentyg sträcker sig i denna Socken bland allmogen ej längre än till några små barns mössor, dem man plägar göra af gamla lappar, som ofta ärhollas på arbete borta, dels för intet, dels för lindrigare pris än annat därtill tjenligt tyg, och äro wi nögda at därmed alldeles afstå, om Kongl. Majt så befaller.
- 4:o Uppläste Pastor, den öfwerens kommelse, som de af Socken(s) Deputerade uti Kwastgården den 1 October gordt, rörande de klädespersedlar som skulle utgöra en wis dräkt för denna Sockens innebyggare och war så lydande: år 1793 den 1 october, woro, wi underskrefne, Pastor och Deputerade af Församlingen i allmän Stämman den 29 September sistledne, tillsammans uti Kwastgården, för att efter Kongl. Majts allernådigste Befallning af den 19 Aprill 1793 upsätta och stadga den klädedrägt, som wi för oss och våra efterkommande wilja antaga och beslöt at till en hederlig bonde och bonde drängs rustning ibland oss skulle höra följande: Ordinaire hattar af ull: wintermössor af walmarn och skin af sådana kreatur, som här på orten finnas. Skjortor af intet finare lärfts- eller blåns-garn än det af sockenens qwinfolk kan spinnas och wäfwat. Halsdukar af ull eller lin, sådanna som här hemma kunna tillwärfkas. Skinpälsar, hwita walmarnströjor med blå oppslag; blåa tröjor af walmarns el. ordinairt kläde; lifstycken af sam-

ma slag, en wäska af skin, ett förskin. Bälte med knifslida. Böxor af skin eller walmarn eller linne, så fina de här kunna tillwärfkas. Strumpor blåa, grå el. hwita af ull eller linne så goda de här göras. Skor med remmar uti af swenskt läder och näfwer. Om wintern eller i kjöld, en lifrem utan på pälsen, snöstrumpor af walmarn el. groft kläde. En kull-mössa af kläde och andra nattmössor efter behag af ull. Collet af skin, men ej siden el. samet må den bruka, som det behöfwer. En beskjedelig bonde hustrus eller pigas dräkt är följande: En hustru brukar på hufwudet hatt, helst utan rynkor, men ej af finare än Ångermans eller Hollands lärft; en piga brukar endast ett hufwudkläde, ej af finare än hustrurnas hattar. Halskläden och det öfriga linnet brukas icke finare, än de sjelwa det kunna tillwärka, tröjor af hwit walmarn, grönt ordinairt kläde och skin. Bodden af walmarn, ordinairt kläde eller calmink, men ej af satin eller sidentyg. Kjortlar af skin, linne eller ull, sådanna som här hemma kunna tillwärfkas. Förkläden af ull, linne, Chartun och rask, röa strumpor af ull eller lin, så fina, som de sjelwa kunna göra dem. Skor med remar uti af swenskt läder och näfwer. At så är öfwerens kommit intyga Henric Ericsson. Sar Anders Andersson. Bos Michel Andersson. Buslas Nils Nilsson. Böse Carin Persdotter.

5:o Sedan denna öfwerenskommelse eller detta protokoll war uppläst, frågade åter Pastor om alla woro därmed nögde, och med ett enhälligt ja bekräfta wille? hwilket så skjedde.

6:o Sockenmännerna ärhindrade dock härwid, at en del af des qvinnfolk redan skaffat sig några klädespersedlar, som öfwer-skrida denna ofwanstående öfwerenskommelse, och önskade i underdånighet at de samma måtte få nyttjas än i tre år; man lofwade at genom upplysnings män och socknens älsta efterse at inga sådana nya widare skulle anskaffas. I lika underdånighet, hoppades Socknemännen, at om i upplystare tider någon tjänligare och mindre kostsam klädesdräkt skulle uppfinnas, de då i allmän stämman skulle, om des antagande få rådgöra, och så wida den af de flästa ansågs mera befordra allmänt och enskilt wäl; den då antaga.

7:o Slutligen fann Sockne männen at den enskilta nytta, som hwar och en, genom denna öfwerenskommelses iagttagande, tillfaller, ensam icke torde wara nog kraftig at i längden bibeholla de flygtige sinnen wid des efterlefnad; de hemställa därför i alldre djupaste underdånighet antingen Kongl. Maj:t skulle tänkas allernådigst något befalla i den delen, eller ock tillåta dem at sig emellan sjelfwa något stadfästa, om dem, som öfwerskredo denna gorda öfwerenskommelse.
År och dag ofwanskrefne.

in fidem protocolli

Henric Ericsson.